

РЕШЕНИЕ

№ 19161

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. Г.ЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. Г.ЕВА Гражданско дело №
20231110109167 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба вх. № 48194/21.02.2023 г. на Г. Н. М., ЕГН *****,
гр.София, ул. Софроний Врачански № 50, с която е предявен отрицателен установителен иск по
чл. 124, ал.1 във връзка с чл. 439, ал. 2 от ГПК против „. СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК ., със седалище и
адрес на управление: ГР.СОФИЯ, УЛ. ЯСТРЕБЕЦ №23Б, за установяване недължимост на сумата
от 2938.41 лв.

В исковата молба се твърди, че ищецът е наследник на . Гев М., бивш жител на гр.
София, починал на 28.11.2019 г., негов баща. На 26.09.2014 г. ответникът се снабдил от СРС, 84
състав с изпълнителен лист по гр.д. № 6180/2012 г. за сумата от 1000 лв., ведно с лихва от 157.40
лв., като въз основа на този изпълнителен лист било образувано изпълнително дело №
20157910400682 на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова. Претендираната сума достигала до 2938.41
лв. Счита, че не дължи тази сума, тъй като задължението било погасено по давност, а
изпълнителното производство било прекратено по силата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Моли съда
да приеме за установено по отношение на ответника, че не дължи сочените суми и да му присъди
разноски.

В отговора си по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 от ГПК, ответната страна
оспорва изцяло предявения иск като неоснователен. Твърди, че издаденият изпълнителен лист е по
исково производство, образувано след подадено възражение в срока по чл. 414 от ГПК срещу
вземането по издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. Твърди, че първоинстанционният
съд е постановил решение, срещу което не била подадена въззивна жалба. Сочи, че давността била
прекъсната с образуването на изпълнителното дело пред ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова.
Твърди, че след смъртта на длъжника по изпълнителното производство, настъпила на 28.11.2019 г.,
делото било спряно до установяване на законните наследници на лицето и сроковете не са текли

през това време. Пзовава се и на чл. 3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, съгласно който през периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. давността също не е текла. Моли исковата молба да бъде отхвърлена и да му се присъдят разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните твърденията, че ищецът е наследник на . Гев М., бивш жител на гр. София, починал на 28.11.2019 г., негов баща; че на 26.09.2014 г. ответникът се е снабдил от СРС, 84 състав с изпълнителен лист по гр.д. № 6180/2012 г. за сумата от 1000 лв., ведно с лихва от 157.40 лв., като въз основа на този изпълнителен лист било образувано изпълнително дело № 20157910400682 на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова, на основание чл. 146 от ГПК.

От събраните по делото писмени доказателства, в това число изисканото частно гражданско дело № 6180/2012 г. на СРС, 84 състав и изискания препис от изпълнително дело № 20157910400682 на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова се установява, че срещу бащата на ищеца . Гев М. е било образувано посоченото гражданско дело по реда на чл. 410 от ГПК и е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение на 23.03.2012 г. за сумата от 1413.48 лв., представляваща доставена от ответното дружество топлинна енергия през периода месец ноември 2007 г. до месец април 2011 г., ведно със законната лихва за периода от 22.03.2012 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 345.01 лв. за периода 31.12.2007 г. до 12.03.2012 г. и 135.17 лв. разноски по делото. След като е постъпило възражение срещу заповедта от длъжника . М., съдът е указал на заявителя възможността да предяви иск за установяване на вземането си по заповедта, вследствие на което е проведено исково производство по реда на чл. 422 от ГПК по гр.д. № 27242/2012 г. на 32 състав на СРС. Съдът е признал за установено в отношенията между страните, че . Гев М. дължи сумата 1000.53 лв. за периода месец февруари 2009 г. до месец април 2011 г., ведно със законната лихва от 22.03.2012 г. до окончателното плащане, както и сумата от 157.40 лв. за мораторна лихва за периода 22.03.2009 г. до 12.03.2012 г., като е отхвърлил исковите за сумите над така установените като дължими. Присъдени са разноски от 442.15 лв. **Решението е влязло в сила на 11.07.2014 г.**, поради което заповедният съд е издал на **26.09.2014 г. изпълнителен лист** в полза на ответника за установените с решението суми – 1000.53 лв. главница и 157.40 лв. мораторни лихви.

Видно от изисканото и приложено изпълнително дело, същото било образувано с Разпореждане на ЧСИ Татяна Водиченска-Никитова с **Разпореждане от 09.09.2015 г.** по молба на ответника по настоящото производство и въз основа на цитирания изпълнителен лист. С молбата „София“ ЕАД е възложила на ЧСИ Никитова проучване на имущественото състояние на длъжника и да определи начина на изпълнението. С Разпореждане от 16.09.2015 г. ЧСИ Никитова е разпоредила да се наложат **запори** върху сумите на длъжника в конкретно изброени банки. Покана за доброволно изпълнение е изпратена на 21.09.2015 г. до длъжника . М..

С Писмо от 25.09.2015 г. „Банка ДСК“ ЕАД е уведомила съдебния изпълнител, че е налице открита банкова сметка на длъжника, но има и други претенции по друго изпълнително дело.

На 07.03.2017 г. е подадена молба от вискателя за налагане заповор на банковите сметки на длъжника и за заповор на трудовото възнаграждение и/ или пенсията му. С Разпореждане от същата дата ЧСИ Никитова е разпоредила да се наложи заповор върху сметките на длъжника в „ЦКБ“ АД. **Нова молба за предприемане на конкретни изпълнителни действия е подадена на**

01.03.2019 г. от взыскателя, като е насрочен опис на движими вещи, собственост на длъжника с акт на изпълнителя от 13.03.2019 г. С Протокол от 12.07.2019 г. е отложен насрочения за същата дата опис на движими вещи, собственост на . Г.ев М., поради нередовно уведомяване на длъжника.

На 09.12.2020 г. взыскателят е подал нова молба за предприемане на конкретни изпълнителни действия за събиране на вземането. ЧСИ Никитова е установила, че лицето е починало и има наследник, за който е разпоредила да се извършат справки за имущество и доходи (18.01.2021 г.).

Нова молба за предприемане на изпълнителни действия е депозирана от взыскателя на 15.09.2022 г., вследствие на което е проучено имуществото на длъжника и е установена собственост върху недвижим имот, съставляващ самостоятелен обект в сграда – приземен етаж с идентификационен № 12259.1013.303.1.4, находящ се в гр. Враца, ул. Батак № 2, етаж приземен, в сграда № 1 в поземлен имот с идентификатор № 12259.1013.303 и съставляващ Жилище, апартамент. **ЧСИ Никитова е наложила възбрана върху имота на 11.11.2022 г. Забраната е вписана в Служба по вписванията – гр. Враца на 15.11.2022 г. На 14.11.2022 г. е наложен запор върху сметката на длъжника, разкрита в „Ти Би Ай Банк“ ЕАД.** Видно от извлечение от банкова операция на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД е извършено плащане по сметка на ЧСИ Никитова **на 24.11.2022 г. в размер на 2998.06 лв. по изпълнителното дело** . На взыскателя са изплатени суми в общ размер на 2569.94 лв., видно от отбелязването на гърба на изпълнителния лист от 30.01.2023 г. След като е получил покана за доброволно изпълнение и съобщение за наложена възбрана на 07.12.2022 г., ищецът е подал молба на 13.12.2022 г. за прекратяване на изпълнителното дело, поради погасяване на вземането чрез погасителна давност, както и по реда на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

С Разпореждане от 13.12.2022 г. ЧСИ Никитова е отказала да прекрати делото, поради погасяване на вземането по давност, като е приела, че не са налице по изпълнителното дело предпоставките по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК за прекратяването на същото, поради непоискване от взыскателя да се предприемат изпълнителни действия в продължение на две години.

От изготвения по изпълнителното дело Протокол за извършено погасяване от 30.01.2023 г., е видно, че по делото е постъпила сумата от 2998.06 лв. на 24.11.2022 г. в интерес на задълженото лице Г. Н. М., като е останала сума от 33.35 лв. неплатени такси. Погасена е главница в размер на 683.40 лв., мораторна лихва от 157.40 лв., законна лихва върху главница от 1000.53 лв., разноски по изпълнителното дело – 356.00 лв. Непогасена е останала сумата от 317.13 лв. главница.

С предявения отрицателен установителен иск се иска съдебно установяване на несъществуването в полза на ответника вземане срещу ищеца, което е част от вземане в по-голям размер. При отрицателен установителен иск ищецът не носи тежестта да докаже пораждащите спорното право факти - такава тежест е възложена на ответника, защото той поддържа да е титуляр на оспореното право. Ответникът по отрицателния установителен иск е в положението, в което би се намирал като ищец по иск за защита на оспореното право - той дължи установяване на основанието, от което правото е възникнало, както и на неговия размер и доколкото проведеното от него доказване е неуспешно, ще понесе неблагоприятните последици от правилата, разпределящи доказателствената тежест. Същите задължават съда да счита недоказаните факти за неосъществили се и съобразно този извод да даде защита на твърденията на ищеца. Съответно ищецът по отрицателен установителен иск е в положението, каквото би имал като ответник по предявен осъдителен или положителен установителен иск относно спорното право, ако ищецът

наведе правоизключващи, правопогасяващи или други възражение срещу правото на ответника, ищецът носи и доказателствената тежест да установи своите възражения.

С Тълкувателно Решение № 3/28.03.2023 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2020 г. по описа на ВКС, ОСГТК е прието, че **„погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС.“** Видно от изисканото и приложено изпълнително дело на ЧСИ Никитова, същото е образувано на 09.09.2014 г. Същото не е било прекратявано. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че за периода от 09.09.2014 г. до 26.06.2015 г. давността е спряна и не тече, съгласно цитираното тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС.

Предвид това, че вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, то същото се погасява с петгодишна давност, независимо от характера на вземането (чл. 117, ал. 2 от ГПК). С оглед характера на производството по чл. 410 от ГПК и това по чл. 422 от ГПК, изпълнителен лист за установените с решението по чл. 422 от ГПК суми се издава по образуваното частно гражданско дело, по което е издадена заповедта, чиито вземания са били предмет на исковото установително производство. Решението, с което вземането е установено е влязло в сила на 11.07.2014 г. От тази дата до датата на образуване на изпълнителното производство пред ЧСИ Никитов е изтекъл период от два месеца. С образуването на изпълнителното производство давността спира, съгласно Тълкувателно решение № 3 от 2023 г. по т.д. № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС, до датата на приемане на Тълкувателното решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. 2/2013 г., на ОСГТК, ВКС, когато е обявено за изгубило значение **а ППВС № 3/ 1980 г.**

Следва да се извърши преценка относно това дали по изпълнителното производство са настъпили условията по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. При описаната по-горе в мотивите хронология на подадените от вискателя по изпълнителното дело молби по чл. 18 от ЗЧСИ и конкретни такива за предприемане на изпълнителни действия за събиране на вземането, както и извършените изпълнителни действия от ЧСИ Никитова, се установява, че изпълнителното производство не е прекратено, поради липса на активност на вискателя или поради непредприемане на изпълнителни действия, тъй като между подаването на молби за предприемане на действия и тяхното реално предприемане от ЧСИ Никитова не е изтекъл период от повече от 2 години. След извършеното частично погасяване чрез принудително изпълнение върху банкова сметка на ищеца в „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, е останала сумата от 317.13 лв. главница.

Тъй като производството по изпълнителното дело е водено регулярно и не са настъпили условията на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, делото не се е прекратило по закон и предприетите от ЧСИ Никитова действия са валидно извършени. Предприетите изпълнителни действия са били осъществявани своевременно и всеки път е била прекъсвана давността, която е петгодишна в конкретния случай и същата не е изтекла към датата на приключване на устните прений. Следва да се вземе под внимание, че през периода на водене на изпълнителното производство е действал чл. 3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, съгласно който през периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. давността също не е текла.

Предвид изложеното, исковата молба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава. За пълнота следва да се отбележи, че предвид извършеното частично погасяване, ищецът няма правен интерес да установява недължимост на вземането над размера от 317.13 лв., което обстоятелство обаче се установява едва с изследване на доказателствата, събрани по делото

и не е налице основание за прекратяването на производството в посочената част.

При този изход от спора, следва да се присъдят разноски на ответника, като такива са поискани с отговора на исковата молба. Тъй като ответникът е представляван от юрисконсулт, съдът определя по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на производството по делото, приключването му в едно съдебно заседание в отсъствието на страните. При този изход от делото ищецът няма право на разноски.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. Н. М., ЕГН *****, гр.София, ул. Софроний Врачански № 50, отрицателен установителен иск по чл. 124, ал.1 във връзка с чл. 439, ал. 2 от ГПК против „СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление: ГР.СОФИЯ, УЛ. ЯСТРЕБЕЦ №23Б за установяване недължимост на сумата от 2938.41 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Г. Н. М., ЕГН *****, гр.София, ул. Софроний Врачански № 50 да заплати на „СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК ., седалище и адрес на управление: ГР.СОФИЯ, УЛ. „ЯСТРЕБЕЦ“ № 23Б, представлявано от АЛЕКСАНДЪР АЛЕКСАНДРОВ, сума в размер на 100.00 лв. (сто лева), на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____